

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

398.332.41

Hely

Idő

1924

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

ton

Forrás:

Budapesti Hírlap

39

(Hely)

1924. 12. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Fenyőfapiramisok a Dunaparton.

— Rengeteg fa — kevés vásárló. — Mindenki kis fát keres. — Már ötezer koronánál kezdődnek az árak. — Drága a karácsonyfadisz. —

A pesti embernek érdekes látványban van része, ha végigsétál a Ferenc József-hídtól a 26-as kocsik végállomásáig. Hatalmas, még eddig példátlan mennyiségben halmozták itt föl számító kereskedők az Erdélyből, Cseh-Szlovákiából, Bakonyból felszállított fenyőfát a jó vásárra. Viszonteladók részére csomókban öt-hatos kötegek, elől pedig már talpakba illesztve egyes példányok várják a vásárlókat — de eddig még hiába.

Az árusok csoportokba verődve beszélgetnek. Vevőt alig látni. Talán majd délután, biztatják egymást, titokban ellenséges indulattal tekintgetve a másik fenyőfapiramisára.

„Gyimesi ezüstfenyő, tisztviselőknek kedvezmény”, fehérlik az írás egy fekete táblán. — Nevetséges dolog, — magyarázza a másik piramis tulajdonosa — mi nemcsak a tisztviselőknek adunk kedvezményt, ha nem mindenkinek. Tessék megnézni a mi táblánkat, mutatja, hogy már ötezer koronáért adunk fát.

Általában nagy az idegesség az árusok között. Az igazi forgalmat közvetlenül az ünnep előtt, főleg péntektől és szombattól várják, de — és nem alaptalanul — már ma attól félnek, hogy a legolcsóbb árakon sem tudják még felét sem eladni az összehordott mennyiségnek.

Különös elkészítést kellett körülbelül husz vagon fa megérkezése, mely tulajdonképpen Drezdnának volt szánva. Technikai akadályok miatt nem juthatott el rendeltési helyére, s most ez a hatalmas szállítmány is Pesten rontja az amugy is sivár üzleti kilátást.

Az újabb szállítmányok még egyre érkeznek. A szokatlanul nagymértékű fenyőfabehozatalnak legfőbb oka, hogy teljesen vámentesen engedte meg a magyar kormány ugy a román, mint cseh megszállott területekről a fenyők beszállítását. Mindössze a szokásos egy százalék kezelési illetéket számította fel. Ezért is adhatják az előző éveknél sokkal olcsóbban a legnagyobb fát is. Ötezer koronától kezdve, negyven, ötven, egészen nyolcvanezer koronáig terjednek az árak. Sőt ennél még olcsóbban is megválnak az áruktól, csak hogy bevehessék a tényleges kiadást.

A csehektől egyes kereskedők kilószámra

vásárolták a fát. Ezeknél a legnagyobb a veszteségi lehetőség, ha a vásárlókedv meg nem indul.

Eddig azonban csak egynehány viszonteladó vett kötegszámba fát, (négyes köteg mindössze negyvenezer korona) és az egészen kicsinyekből vásárolnak. A nagy fának tágas hely kell, de elsősorban a drága cukorka- és karácsonyfadiszek miatt szorítkoznak még a tehetősebb családok is kisebb méretű karácsonyfa vásárlására. Egy kilogram szalócukor, nem is elsőrendű, negyvenezer korona. Hol van még a többi apró, de mégis nagy összegekbe kerülő ehető disz, dió, alma stb. Egy egyszerű kis csillogó disz, a mi elmaradhatatlanul szükséges a cukor pótlására, háromezer—ötezer koronába kerül. A kinek nincs meg a régebbi évekről eltett disze, egész kis vagyont adhat ki ilyen apróságért.

Az árusok, a kiknek még van kedvük tréfára, el is határozták, hogy cukorkát agatnak a fákra, úgy talán megveszik. A másik pedig azzal vigasztalja magát, hogy ha nem fogy el, valamennyiből koszorút csináltat. S nem kis kárörvendéssel teszi még hozzá, hogy a szomszéd ezüstfenyője még csak erre sem alkalmas, mert lehullanak a levelei.

— Majd ingyen elosztogatjuk — mondja ki a végszót nagy nyugalommal egy bőrkötényes parasztleány. Haza mégse vihetjük.

... A belváros tele van fenyőállattal. A pár nappal ezelőtt még gyökerén büszkélkedő fák magukkal hozták a füstös-kormos Pestre az erdő üdítő levegőjét. Élvezet köztük járni...

S. E.